[1]क्षान्तम्-न्तः-क्षान्तवान्, क्षमितः, चिक्षमिषितः-चिक्षंसितः, चङ्क्षमितः-तवान्;

क्षमः, [2]क्षमी, [3]द्वन्द्वक्षमा, क्षमः, चिक्षमिषुः-चिक्षंसुः, चङ्क्षमः;

क्षमितव्यम्-क्षन्तव्यम्, क्षमयितव्यम्, चिक्षमिषितव्यम्-चिक्षंसितव्यम्, चङ्क्षमितव्यम्;

क्षमणीयम्, क्षमणीयम्, चिक्षमिषणीयम्-चिक्षंसनीयम्, चङ्क्षमणीयम्;

[4]क्षम्यम्[A], क्षम्यम्, चिक्षमिष्यम्-चिक्षंस्यम्, चङ्क्षम्यम्;

ईषत्क्षमः-दुःक्षमः-सुक्षमः; — — —

क्षम्यमाणः, क्षम्यमाणः, चिक्षमिष्यमाणः-चिक्षंस्यमानः, चङ्क्षम्यमाणः;

[B]क्षमः, क्षमः, चिक्षमिषः-चिक्षंसः, चङ्क्षमः;

क्षमितुम्-क्षन्तुम्, क्षमयितुम्, चिक्षमिषितुम्-चिक्षंसितुम्, चङ्क्षमितुम्;

[5]क्षान्तिः, क्षमणा, चिक्षमिषा-चिक्षंसा, चङ्क्षमा;

क्षमणम्, क्षमणम्, चिक्षमिषणम्-चिक्षंसनम्, चङ्क्षमणम्;

क्षमित्वा-क्षान्त्वा, क्षमयित्वा, चिक्षमिषित्वा-चिक्षंसित्वा, चङ्क्षमित्वा;

प्रक्षम्य, [6]प्रक्षमय्य, प्रचिक्षमिष्य-प्रचिक्षंस्य, प्रचङ्क्षम्य;

क्षमम् २, क्षमित्वा-क्षान्त्वा २, [7]क्षमम्-क्षामम् २, क्षमयित्वा २, चिक्षमिषम् २-चिक्षंसम् २, चिक्षमिषित्वा-२, चिक्षंसित्वा २, चङ्क्षमम् २; चङ्क्षमित्वा २.

---

1. ऊदित्त्वेन वैकल्पिकेट्त्वात् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठाया इण्निषेधः। दीर्घः।
2. 'शमित्यष्टाभ्यो घिनुण्' (3-2-141) इति ताच्छीलिको घिनुण्।
3. 'ईक्षिक्षमिभ्यां च' (वा. 3-2-1) इति कर्मण्युपपदे णः। स्त्रियां टाप्।
   'स्तुतिशीला हरिकामा फलभक्षा कानने व्रताचारा।
   तदनुग्रहप्रतीक्षा वसति द्वन्द्वक्षमा मुनिश्रेणी॥' इति प्र. सर्वस्वे।
4. 'पोरदुपधात्' (3-1-98) इति यत्।
5. 'तितुत्र—' (7-2-9) इत्यादिना इण्निषेधः। दीर्घः।
6. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः।
7. ण्यन्ताण्णमुलि 'चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्' (6-1-93) इति दीर्घो वा।

A. 'अवरिष्टाक्षमक्षम्यं कपिं हन्तुं दशाननः॥' भ. का. 9-26.

B. 'यज्ञाङ्गयोनित्वमवेक्ष्य यस्य सारं धरित्रीधरणक्षमं च।' कुमारसंभवे 1-17.